

1986. évi 32. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Kínai Népköztársaság között Budapesten, 1986. június 3-án aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése 1986. október 30-án Pekingben megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Kínai Népköztársaság között Budapesten, 1986. június 3-án aláírt konzuli egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Konzuli egyezmény a Magyar Népköztársaság és a Kínai Népköztársaság között

A Magyar Népköztársaság és a Kínai Népköztársaság

attól az óhajtól vezettetve, hogy szabályozzák és erősítsék konzuli kapcsolataikat, és ezáltal védelmezzék a két állam és állampolgáraik jogait és érdekeit, elősegítsék a két ország baráti együttműködésének fejlődését, elhatározták, hogy Konzuli Egyezményt kötnek és e célból Meghatalmazottaikat kinevezték, akik az alábbiakban állapodtak meg:

I. RÉSZ

Meghatározások

1. cikk

Az Egyezményben szereplő kifejezéseken az alábbiakat kell érteni:

- a) a „konzuli képviselet” főkonzulátus, konzulátus, alkonzulátus vagy konzuli ügynökség;
- b) a „konzuli képviselet vezetője” az a személy, akit a küldő állam megbízott azzal, hogy a konzuli képviseletet irányítsa;
- c) a „konzuli tisztviselő” az a személy - ideértve a képviselet vezetőjét is -, akit e minőségében a küldő állam megbízott azzal, hogy konzuli feladatokat lásson el;
- d) a „konzuli alkalmazott” a konzuli képviseleten igazgatási, műszaki vagy kiegészítő munkakörben alkalmazott személy;
- e) a „konzuli képviselet tagja” a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott;
- f) a „konzuli kerület” az a terület, ahol a konzuli képviselet a konzuli feladatok ellátására jogosult;
- g) a „konzuli helyiségek” a kizárólag a konzuli képviselet céljaira használt épületek, vagy épületrészek és az ezekhez tartozó telkek, tekintet nélkül tulajdonjogi helyzetükre;
- h) a „küldő állam állampolgára” a küldő állam természetes és jogi személye;
- i) a „küldő állam hajója” minden olyan hajó, amelyet a küldő államban lajstromoztak és annak zászlaját viseli, kivéve a katonai használatú hajókat.

II. RÉSZ

Konzuli képviselet létesítése, a konzuli képviselet tagjainak kinevezése és megbízatása

2. cikk

- (1) A küldő állam konzuli képviseletet a fogadó állam területén csak ennek az államnak a beleegyezésével létesíthet.
- (2) A konzuli képviselet székhelyét, rangját, konzuli kerületét, valamint az ezekkel kapcsolatos változtatásokat a küldő és a fogadó állam közös megegyezéssel állapítja meg.

3. cikk

(1) A küldő állam diplomáciai úton eljuttatja a fogadó államhoz a konzuli képviselet vezetőjének kinevezéséről szóló okiratot, amelyben fel kell tüntetni a konzuli képviselet vezetőjének nevét, rangját, a konzuli képviselet székhelyét és rangját, valamint a konzuli kerületet.

(2) A konzuli kinevezési okirat kézhezvétele után a fogadó állam a lehető leggyorsabban kiadja a működési engedélyt. A működési engedély kiadása megtagadását a fogadó állam nem köteles indokolni.

(3) A konzuli képviselet vezetője akkor kezdheti meg hivatalos tevékenységét, miután megkapta a működési engedélyt. A működési engedély megszerzése előtt a konzuli képviselet vezetője a fogadó állam beleegyezésével ideiglenesen is elláthatja a feladatait.

(4) A fogadó állam, miután a konzuli képviselet vezetőjének a működési engedélyt kiadta vagy hozzájárult ahhoz, hogy feladatait ideiglenesen ellássa, haladéktalanul értesíti a konzuli kerület illetékes hatóságait és megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzuli képviselet vezetője feladatait elláthassa, élvezhesse az Egyezményben meghatározott jogokat, kiváltságokat és mentességeket.

4. cikk

(1) Ha a konzuli képviselet vezetője feladatainak ellátásában akadályozva van, vagy ha a hivatala ideiglenesen nincs betöltve, a konzuli képviselet vezetésére átmenetileg vagy ugyanezen konzuli képviselet konzuli tisztviselője, illetve a küldő államnak a fogadó államban levő másik konzuli képviselete konzuli tisztviselője, vagy a küldő államnak a fogadó államban levő diplomáciai képviselete diplomáciai személyzetének tagja kaphat megbízatást. A kijelölt személy nevét és eredeti beosztását előzetesen közölni kell a fogadó állam Külügyminisztériumával.

(2) A konzuli képviselet ideiglenes vezetésével megbízott személy ugyanazokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket élvezi és ugyanazok a kötelezettségek terhelik, mint az Egyezmény 3. cikke szerint a konzuli képviselet vezetésére kinevezett személyt.

(3) Ha e cikk [\(1\) bekezdésében](#) foglaltak szerint a konzuli képviselet ideiglenes vezetésével a küldő állam diplomáciai képviselete, diplomáciai személyzetének tagját bízták meg, e megbízatás nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

5. cikk

A küldő állam kellő időben írásban közli a fogadó állammal:

- a) a konzuli képviselet tagjainak nevét, beosztását, érkezésük és végleges eltávozásuk, illetve működésük megszűnésének időpontját, továbbá a konzuli képviseleten folytatott működésük során megbízatásukban bekövetkezett változásokat;
- b) a konzuli képviselet tagja családtagja nevét, állampolgárságát, érkezési és végleges eltávozási időpontját, valamint annak tényét, hogy valaki a konzuli képviselet tagja családtagjává vált vagy megszűnt családtagja lenni.

6. cikk

- (1) A konzuli tisztviselő csakis a küldő állam állampolgára lehet és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa.
- (2) A konzuli alkalmazott lehet a küldő állam vagy a fogadó állam állampolgára.

7. cikk

A fogadó állam diplomáciai úton bármikor értesítheti a küldő államot arról, hogy valamely konzuli tisztviselőt nemkívánatos személynek tekint, vagy hogy valamely konzuli alkalmazott nem elfogadható. Döntését nem köteles megindokolni. Ebben az

esetben a küldő állam vagy visszavonja a konzuli tisztviselő kinevezését, visszahívja, vagy megszünteti a konzuli képviseleten a megbízatását. Amennyiben a küldő állam ésszerű időn belül nem tesz eleget az értesítésből reá háruló kötelezettségének, a fogadó állam visszavonhatja a konzuli képviselet vezetőjének működési engedélyét, a konzuli alkalmazottat illetően pedig megtagadhatja e minőségének további elismerését.

III. RÉSZ

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

8. cikk

(1) A fogadó állam a konzuli tisztviselőknek megadja a kellő tiszteletet és minden megfelelő intézkedést megtesz annak érdekében, hogy testi épségüket, szabadságukat és méltóságukat semmiféle sérelem ne érje.

(2) A fogadó állam különleges felelősséget visel az iránt, hogy biztosítsa a konzuli helyiségek és a konzuli tisztviselők lakásának sérthetetlenségét és megakadályozza károsításukat, továbbá a konzuli képviselet nyugalmanak megzavarását és méltóságának csorbítását.

9. cikk

(1) A küldő államnak joga van arra, hogy a fogadó állam jogszabályainak megfelelően a fogadó állam területén vásároljon, bérbe vegyen, építsen vagy más megengedett módon birtokába jusson konzuli helyiségeknek, konzuli tisztviselők lakásául szolgáló épületeknek vagy épületrészeknek és a hozzájuk tartozó telkeknek.

(2) A fogadó államnak segítséget kell nyújtania ahhoz, hogy a küldő állam konzuli helyiségekhez jusson és szükség esetén ahhoz is, hogy a küldő állam konzuli képviseletének tagjai megfelelő lakáshoz jussanak.

10. cikk

(1) A konzuli helyiségek sérthetetlenek. A fogadó állam hatóságai ezekbe csak abban az esetben léphetnek be, ha rendelkeznek a konzuli képviselet vezetőjének, vagy a diplomáciai képviselet vezetőjének vagy az egyikük által kijelölt személynek az engedélyével.

(2) A konzuli helyiségek nem használhatók olyan célokra, amelyek nincsenek kapcsolatban a konzuli feladatok ellátásával.

(3) Az e cikk [\(1\) bekezdésében](#) foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell a konzuli tisztviselők lakására is.

11. cikk

A konzuli képviselet helyiségei, berendezései, vagyontárgyai és közlekedési eszközei mentesek mindennemű igénybevétel alól.

12. cikk

(1) A küldő államnak joga van arra, hogy a konzuli képviselet épületén állami címerét, valamint a képviselet megnevezését a küldő és a fogadó állam nyelvén elhelyezze.

(2) A küldő államnak joga van arra, hogy a konzuli képviselet épületére, a konzuli képviselet vezetőjének lakására és a hivatalos ügyben használt közlekedési eszközre a nemzeti zászlaját kítűzze.

(3) A küldő államnak az e cikkben megfogalmazott jogai érvényesítésekor tiszteletben kell tartania a fogadó állam jogszabályait és szokásait.

13. cikk

- (1) A konzuli képviselet irattára mindenkor, bárhol is van elhelyezve, sérthetetlen.
- (2) Nem hivatalos iratok és tárgyak az irattárban nem tarthatók.

14. cikk

(1) A konzuli képviseletnek joga van a kormányával, a küldő államnak akár a fogadó államban, akár harmadik államban működő diplomáciai és konzuli képviseleteivel kapcsolatot tartani. Ebből a célból a konzuli képviselet minden nyilvános távközlő eszközt felhasználhat, igénybe veheti a nyílt és rejtjelezett üzeneteket, a diplomáciai vagy konzuli küldeményt. Rádió adóvevő állomást azonban a konzuli képviselet csak a fogadó állam hozzájárulásával létesíthet és használhat.

(2) A konzuli képviselet hivatalos levelezése és a kívülről jól látható jelzéssel ellátott konzuli küldemény sérthetetlen. A fogadó állam hatóságainak ezeket sem felnyitnia, sem visszatartania nem szabad. A konzuli küldemény csak hivatalos iratokat, anyagokat és hivatali célra használt tárgyakat tartalmazhat.

(3) A konzuli futár csak a küldő állam állampolgára lehet és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa. A konzuli futárnak rendelkeznie kell e minőségét bizonyító hivatalos igazolvánnyal. A konzuli futár a diplomáciai futárral azonos jogokkal, kiváltságokkal és mentességekkel rendelkezik a fogadó állam területén.

(4) A konzuli küldeményt rá lehet bízni a küldő állam légi járművének vagy hajójának parancsnokára. A légi jármű vagy hajó parancsnokának azonban rendelkeznie kell a küldemény darabszámát igazoló hivatalos okirattal, de nem tekinthető konzuli futárnak. A fogadó állam jogszabályainak megfelelően a konzuli tisztviselő közvetlenül és szabadon átveheti vagy átadhatja a konzuli küldeményt a légi jármű vagy hajó parancsnokának.

15. cikk

(1) A konzuli tisztviselő mentes a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól, kivéve az alábbi polgári pereket:

a) a fogadó állam területén levő magántulajdonban álló ingatlanra vonatkozó pert, kivéve azt az ingatlant, amelyet a küldő állam képviselőjeként és a konzuli képviselet céljára tart birtokában;

b) az olyan hagyatékra vonatkozó pert, amelyben a konzuli tisztviselő végrendeleti végrehajtóként, hagyatéki gondnokként, örökösként vagy hagyományosként és nem a küldő állam képviselőjeként érdekelt;

c) harmadik személy által indított olyan pert, amelyet gépkocsi, hajó vagy légi közlekedési eszköz által a fogadó állam területén okozott balesetből származó kártérítés iránt indítottak.

(2) Ha a fogadó állam az e cikk [\(1\) bekezdésében](#) felsoroltak alapján végrehajtási intézkedést foganatosít, akkor az csak a konzuli tisztviselő személye és lakása sérthetlenségének csorbítása nélkül eszközölhető.

(3) A konzuli alkalmazott hivatali tevékenysége mentes a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól, kivéve az e cikk [\(1\) bekezdés c\) pontjának](#) polgári pereit.

(4) Ha a fogadó állam a konzuli alkalmazottat letartóztatja, őrizetbe veszi vagy ellene büntetőeljárást indít, akkor erről haladéktalanul tájékoztatni kell a konzuli képviselet vezetőjét.

16. cikk

(1) A konzuli tisztviselő nem kötelezhető arra, hogy tanúvallomást tegyen.

(2) A konzuli alkalmazott felkérhető arra, hogy tanúként vegyen részt a bírósági vagy államigazgatási eljárásban. Az e cikk [\(3\) bekezdésében](#) említett eseteket kivéve a konzuli alkalmazott nem tagadhatja meg a tanúvallomást.

(3) A konzuli alkalmazott nem kötelezhető arra, hogy hivatali feladatával kapcsolatos ügyben tanúvallomást tegyen vagy azzal kapcsolatos iratokat, tárgyakat rendelkezésre bocsásson. A konzuli alkalmazottnak jogában áll visszautasítani azt, hogy a küldő állam jogszabályaival kapcsolatban szakértőként tanúvallomást tegyen.

(4) Ha a fogadó állam illetékes hatóságai a konzuli alkalmazottat tanúvallomásra felkérik, mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy ez a hivatali tevékenységét ne akadályozza. A konzuli képviselet vezetőjének kérése esetén, amennyiben ez megvalósítható, a konzuli alkalmazott a tanúvallomását szóban vagy írásban a konzuli képviseleten vagy a lakásán is megteheti.

17. cikk

(1) A küldő állam lemondhat a 15. és 16. cikkekben előírt bármely kiváltságról és mentességről. Minden ilyen esetben a lemondásnak kifejezettnek kell lennie és azt a fogadó állammal írásban kell közölni.

(2) Ha a 15. cikk alapján joghatósági mentességet élvező személy saját kezdeményezésére pert indít, akkor nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre az alapkeresettel közvetlenül összefüggő viszontkereset tekintetében.

(3) A polgári és államigazgatási joghatóság alóli mentességről való lemondás nem tekinthető az ítélet végrehajtása alóli mentességről való hallgatólagos lemondásnak. Ebben az esetben a mentességről külön le kell mondani.

18. cikk

A konzuli képviselet tagja - a fogadó állam azon jogszabályainak tiszteletben tartásával, amelyek bizonyos övezetekre a belépést állambiztonsági okok miatt korlátozzák vagy megtiltják - a fogadó államban szabadon közlekedhet.

19. cikk

A konzuli képviselet tagja mentes mindenfajta személyi munkakötelezettség, közérdekű és katonai szolgálat alól. Mentés továbbá mindazon kötelezettség alól, amelyet a fogadó állam jogszabályai a külföldiek nyilvántartásba vétele és tartózkodási engedélye tekintetében, valamint egyéb, a külföldiekre vonatkozó hasonló kötelezettségek tekintetében előírnak.

20. cikk

(1) A fogadó állam illetékes hatóságai az alábbi esetekben nem vetnek ki és szednek be adót vagy illetéket:

a) a küldő állam vagy a küldő államot képviselő természetes vagy jogi személy tulajdonában levő vagy általa bérelt minden olyan épület, épületrész vagy telek után, amely kizárólag a 9. cikkben említett bármely célra szolgál, valamint az ezekkel kapcsolatos ügyletekre és okiratokra;

b) kizárólag konzuli célokra tulajdonban tartott, bérbe vett vagy más módon szerzett konzuli képviseleti ingóságok után.

(2) Az e cikk [\(1\) bekezdése](#) nem vonatkozik:

a) a teljesített szolgáltatásokért járó díjakra;

b) azokra az adókra vagy illetékekre, amelyeket a fogadó állam jogszabályai szerint a küldő állammal vagy az annak nevében eljáró személlyel szerződő személynek kell fizetnie;

c) az áruk vagy szolgáltatások árába rendszerint belefoglalt közvetett adókra.

21. cikk

A küldő állam javára konzuli szolgáltatások címén beszedett illetékekre, vagy az ilyen illetékek befizetését igazoló nyugtákra a fogadó állam illetékes hatóságai nem vetnek ki és nem hajtanak be adót vagy illetéket.

22. cikk

A konzuli képviselet tagja mentes a fogadó állam illetékes hatóságai által kivetett mindenfajta adó és illeték fizetése alól, kivéve:

a) a fogadó állam területén fekvő magántulajdonban levő ingatlanok után fizetendő adót vagy illetéket, kivéve a 20. cikk (1) bekezdés a) pontjában említetteket;

b) a fogadó államban hivatali tevékenységen kívül folytatott magántevékenységből származó jövedelem után fizetendő adót és illetéket;

c) bejegyzési, államigazgatási és bírósági eljárási illetéket, jelzálog- és bélyegilletéket, a 20. cikk kivételével;

d) az öröklési és vagyónátruházási adót és illetéket, a 20. és 24. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával;

e) az áruk és szolgáltatások árába rendszerint belefoglalt közvetett adókat;

f) a teljesített szolgáltatásokért járó díjakat.

23. cikk

(1) A fogadó állam a jogszabályai szerint engedélyezi a behozatalt és a kivitelt, és mentességet biztosít minden vám, adó és illeték tekintetében, ide nem értve a raktározási, szállítási és hasonló szolgáltatások díját: